

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Crete pro Balise okres, Neb., ve Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tynidal, S. D., pro stát South a North Dakota.

Předplatné:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky penězů dějte se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise. Oznamujete-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu. Dopisy z kruhů čtenářstva ochotně uveřejňujeme. Musí být slušné, psané bez úmyslu někomu osobně poškodit a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

DŮLEŽITÝ OBRAT V RAKOUSKO-UHERSKU.

Zpráva, jež svojí důležitostí a významem zastínila na chvíli zvěsti z bojiště, došla minulý týden z Vídně. Zahraniční ministr hrabě Berchtold, jenž dal určitý směr rakouské expansivní politice na Balkáně, z čehož vzešla válka se Srbskem a konečně válka mezi velmocemi evropskými, odstoupil a na jeho místo ustanoven baron Štěpán Burian z Rajce, ministr královského dvora v uherském kabinetě.

Nepochybně, že ve Vídni vydáno bylo nějaké oficiální oznámení, proč změna tato se stala, nebo se pouze řeklo, že hrabě Berchtold ze zdravotních ohledů potřebuje změnu vzduchu. V takových vysvětleních se vyloží všecko možné, jenom ne ty pravé pohnutky a příčiny. Kdyby na místo hraběte Berchtolda, vůdce výbojné strany u vídeňského dvora, byl býval povolán nějaký politik z kruhů, jež expansivní politiku Rakousko-Uherska neshovaly, nějaký "muž míru", dalo by se ze změny v zahraničním ministerstvu souditi na různé věci. Na příklad i na to, že Rakousko-Uhersko se války nabažilo, že ve Vídni nahlédli osudnou chybu, která se stala. — Za okolností, jež předcházely změnu v zahraničním ministerstvu vídeňském, sotva bychom však mohli na něco podobného souditi.

Na místo hraběte Berchtolda povolán byl vynikající člen vládní strany v Uhrách a to se stalo za tři týdny po konferenci, již měl předseda uherského ministerstva Tisza s císařem Vilémem, s admirálem Tirpitzem a korunním princem německým. Tehdy jsme napsali, že ta okolnost, že předseda uherského ministerstva radil se o vnitřních záležitostech v duální monarchii s německým císařem, měla veliký význam, ale netušili jsme, že měla význam tak veliký, že za několik týdnů německý císař bude jmenovat zahraničního ministra rakousko-uherské monarchie.

Politika hraběte Berchtolda byla německá a tudíž protislovanská, a takovou bude i politika nového zahraničního ministra — máme-li na mysli severní Slovany v říši, tedy na prvním místě český národ. Jest však zcela dobře možno, že učiněny budou ústupky a sliby Slovanům jižním, v zálustavé polovině duální monarchie, hlavně Chorvatům. — Změna v rakouském zahraničním ministerstvu nevěští nic dobrého severním Slovanům v říši Habsburgů a zdá se, že nad českou zemí vyvalit nový těžký mrak. — Ukázalo se na novo, jaký vliv má v Rakousku německý císař a vliv ten ještě více by se uplatnil, kdyby válečné štěpí se přiklonilo k německým zbraním. Když první se objevily pověsti, že druhorozený císařův syn Kitel má být povolán na trůn uherský, poměřelo se na to jako na fantasti novinářského dopisovatele, jenž za každou cenu chtěl sdělit nějakou sensaci, ale potom, co se událo v posledních několika dnech, dali se očekávatí věci, jež dříve byly pokládány skoro za neumožné. Jisto jest, že německý císař a jeho rádeové pohledili na Uhry jako na vydatnějšího a konečně i také spolehlivějšího spojence, nežli jest předlitavský část

monarchie, jisto jest, že změna v zahraničním ministerstvu vídeňském v této důležité době souvisí s plány německého císaře a jeho rádeů pro případ vítězného ukončení války. Možná, že potom dostalo by se Chorvatům větší míry samosprávy, že i na Poláky podobně bylo by pamatováno, ale s Čechy by to asi špatně dopadlo.

SRDNATOST NA DIŠTANC.

Čteme-li o těch loyálních projevech samosprávných úřadů v Čechách a jich představitelů, nemáme z toho žádnou radost. Rakousko nepotřebovalo toužit po expansi na Balkáně, ba mohlo dobře býti i bez Bosny a Hercegoviny, a kdyby na místě ohrožení balkánských států přestovalo s nimi přátelství, mohlo tam získati pro svůj obchod a okolnosti bohaté trhy, stejně jako v Rusku, trhy, jež přece nemohlo nikdy získati v průmyslovém Německu. Nelíbí se nám ty loyální projevy, o nic více nežli tím násincům, jejich rozhořčení nad tím nezná mezí, ale zároveň mělo by se posečkati s úsudkem, neboť mnohé věci se vysvětlí, jež nyní nejsou jasny a pak nikdo neměl by od jiného žádati něco, co za stávajících poměrů a okolností nebyl by hotov učiniti sám.

Zdali jsou v Čechách tak zabedení, že neví, co by měli dělati, potřebovali by tam asi lidi, aby jim oči otevřeli a proč toho úkolu neměli by se podjati ti naši zdejší hrdinové? On třeba namítne někdo: "Já bych tam jel a snad bych se tam i dostal, ale když ono tento vzduch v Čechách přítomně není zdravý pro lidi, kteří by tam šli šířiti revolučního ducha." A druhý: "Víte, hned bych jel, ale žena a děti..." A třetí: "Jak pak bych mohl od obchodu, od zaměstnání..." Ano, to jsou všechno vážné námítky, ale kamarádi draží, když se na příklad v Americe jednalo o zrušení otroctví, mnozí lidé ze severu, kteří v otroctví viděli škvrnu na americké civilizaci, šli na jih, do otrokářských států, a tam šířili protitrokářskou agitaci a nebyl to jenom John Brown, jenž za to podstoupil mučednickou smrt. Bylo hodné takových, již byli uvrženi do žalářů a tam i zemřeli.

V Čechách již několik lidí podstoupilo mučednickou smrt a v žalářích hodně jich úpi, a když sami nejsme hotovi přinesti takové oběti, nekritisujeme. Pro ty naše hochy ve Francii, kteří pod českým praporem bojují ve francouzské armádě v tom přesvědčení, že zároveň bojují za lepší budoucnost naší české vlasti, máme tu největší úctu a měli bychom ji, i kdyby ty oběti byly nadarmo, ba měli bychom ji, i kdyby životy své bláhově v zásku dávali. Když někdo za věc, v níž věří, hotov jest nasaditi vlastní život, i blaho své rodiny, jest hrdinou.

A možná, že ti čestní hoši ve Francii kladou si otázku: Proč Čechové z Ameriky, kde jich třetí čtvrti milionu žije, nespěchají nám pomoci, proč oni také životy své neobětují za lepší budoucnost naší vlasti? Vždyť snadno by se sem dostali, když válečná loďstva spojenců ovládají Atlantický oceán.

V AMERICE A VE ŠPANĚLSKU

V těchto dnech některé česko-americké časopisy uveřejnily zajímavý dopis známého spisovatele Karla Horkého, zaslaný z Barcelony ve Španělsku do "Práva Lidu". Když Horký dopis ten psal, manželka jeho zápasila s tyfem, kterážto nemoc řádí tam epidemicky a na ní zemřel přítel jeho, jistý Mayer, nadsněžený Čech, o němž píše velmi sympaticky. O poměrech v Barceloně učinil si každý představa z tohoto výřazu z dopisu Horkého: "Jaká to epidemie je, představte si z fakta, že za třen ušlo tu na tyfus 1248 lidí. A teď v listopadu vyskytl se daný průměrně 300—350 případů a denně 60—80 lidí umírá, zhusta i vte. V polovině prosince je přý vstřípy pro epidemii, přý na ráz, jako když utne. My už předem byli o tom zpraveni, chtěli jsme ujet níh na jih, ale neměli jsme peníze. Zmáskali jsme to o pár dní — a teď tu ležeme, obklopeni hnis, morovým ovzduším. V neděli konalo se tu proti tyfu uhořelé prošebné procesí s kathe-drály. Šlo sta mužů, zpívali teh

žalmy, a tisíce černě oděných španělek. Tím se tady odpomáhá tyfu. Švédské vody mají tu plně rybníky, ale sklenice zdravé pitné vody se tu nedostane."

To jest španělsko a toto jest Amerika:

Když Spojené Státy donuceny byly zakročiti na Kubě a měly tu "perlu Antil" v dočasně okupaci, ocitly se v zemi, kde žlutá zimnice do roka si vyžadovala desítky tisíců obětí a Kubánci, stejně jako španělové, jimž Kubu dříve patřila, byli přesvědčeni, že se proti tomu nedá nic dělat, že "je to v povětrí". Naše vláda však, kromě vojáku, poslala tam lékaře a do Havany poslala zesnulého již plukovníka Waringa, někdejšího komisaře ulice z New Yorku, jenž Havanu, jež se hodně podobala tomu příslušnému "Augriákovu chlévu", vyčistil, a za rok bylo po žluté zimnici.

Panama, kudy vede nyní mezi-oceánský průplav, bývala hotovou morovou bařinou a to byla jedna z příčin francouzského nezdaru, neboť žlutá zimnice a skvrnitý tyfus kosily tam lidi hůle nežli šrapnel v bitvě. Nežli tam vláda naše začala pracovati, poslala tam lékaře, experty, a nez se kdo nadál, na průplavním pásnu byla taková úmrtnost jako v kterémkoli z amerických států.

Také v amerických městech tyfus si dříve vyžadoval mnoho obětí a dnes této nemoci jest více na venkově nežli ve městech. Což aby pan Horký na tyto věci upozornil bodré konšely barcelonské?

ČESKÁ JUNTA.

Minulý týden Spojený tisk přinesl následující zprávu datovanou v Ženevě 12. ledna:

"Z Prahy dochází přes Innsbruck informace, že císaři Františku Josefovi podána byla petice, podepsaná vlivnými Čechy, ve které se žádá, aby podniknuty byly energičtější kroky k ochraně Čech před možným vpádem Rusů. V petici se prohlašuje, že tento krok musí býti podniknut "k záchráně naší země", a hrozí se, že podpisatelé petice připojí se k nepříteli Rakouska, jestli že této žádosti nebude vyhověno. Vádiví muži v Praze, počítaje v tu některé české poslance na říšské radě, podepsali tuto petici. Žádné potvrzení této zprávy nedošlo z některého jiného pramene."

Dovede-li si kdo z této zprávy něco vybrati, nevíme; my aspoň ne. Na jedné straně jest žádáno o ochranu země proti Rusům, proti nepříteli a hned se vyhrnuje, že ti vlivní lidé na petici podepsaní se připojí k tomu nepříteli, nebude-li jejich žádosti vyhověno. To jsou vesměs věci, jež těžko jdou do hlavy, několi jinak by nás těšilo, kdyby se našli nyní v Čechách stateční lidé, vlivní lidé, kteří by si dovedli na císaře pána tak dopnouti.

Ze Ženevy již po delší dobu docházejí zprávy týkající se poměrů v Čechách a bylo též oznámeno, že stává tam jakýsi český výbor, který si vzal na starost informační činnost. Tedy by to byla jakási česká junta, která může míti vůli nejlepší, ale obáváme se, že není na té nejlepší cestě za svým vytčeným cílem. Bezpodstatnost takových zpráv vyjde na povrch dříve či později a na konec nemají výry ani zprávy pravdivé.

Jest žádoucí, aby cizina byla informována o poměrech v říši Rakousko-Uherské, aby se to "válečné nadšení" ukázalo v pravém světle, a ději se tam podle všeho věci, jež netreba zveličovat, nebo dokonce vynalézati takové, jež se vůbec nestaly. Světová veřejnost měla by býti informována o příčinách, které měly za následek změnu v zahraničním ministerstvu rakouském, a těch pravých příčin a pohutek se nedozví z Vídně ani z Berlína. Takový zahraniční výbor, v jehož čele by byli skuteční politikové, znalí důkladně situací v Rakousko-Uhersku a kteří i nyní dovedli by si najíti cesty a prostředky, aby stáli byli spolehlivě informováni — taková junta mohla by prokázatí cenné služby. Zvláště v neutrálních zemích, v nichž všichni válčili národové snaží se získavati sympatií a tudíž vyvíjejí svoji věc v těch nejúčinnějších barvách a nejraději poukazují na válečné nadšení

mezi lidem jako na důkaz, že vše jejich jest skutečně spravedlivou, že za vladafem a vládou jest celý národ, široké vrstvy lidu. Z této příčiny bylo by nanejvýše žádoucí, aby "válečné nadšení" v Rakousko-Uhersku, zejména ve slovanském obyvatelstvu tvořícím většinu lidnatosti říše, bylo postaveno před světlem do pravého světla.

Dnes o osudu Evropy se rozhoduje na bojištích, a tam přirozené upeny jsou zraky všech válčících národů, jejich vojevůdců, jejich státníků, lidu všeho. Diplomacie ovšem ani dnes nespí, naopak zímnicně pracuje, avšak o problemech, jež by měly přímý vztah na události na bojištích se odehrávají. Výsledkem činnosti této diplomacie bylo zatažení Turecka do války a vidíme tu zímnicnou činnost na Balkáně a v Itálii.

Vydatnou pomocí spojencům by bylo rozvíření vzpoury v Rakousko-Uhersku nebo aspoň vytvoření takového stavu myslí v lidu, aby vláda nucena byla střežiti své vlastní obyvatelstvo několika armádními sbory, o něž byla by zkrácena válečná síla na bojištích, ale to se nedocílí takovými zprávami jako jsou zasílány ze Ženevy nebo z Říma. A konečně, kdyby to bylo v moci někoho rozvířiti na příklad vzpouru v Čechách, jistě by válka, hodně dlouhá válka, i když neustále by si připomínal tu skutečnost, že svoboda nedá se vydobytí bez obětí, bez velkých obětí. Ale jest dosti možno, že nouze, hlad, vzpoura rozvíří, a to nejenom v Rakousko-Uhersku, nýbrž i v jiných zemích.

PO VÁLCE NOVÉ VÁLKY?

Dosti často slyšíme a čteme, že přítomná válka bude následována dlouhou érou míru, ba tlumočeny jsou i naděje, že toto jest poslední válka a že po ní nastane odzbrojení, přívoděné ekonomickou nutností, když nic jiný. Než zároveň vyskytují se i hlasy pessimistické. Jsou předpovídány veliké sociální výbuchy, až miliony mužů z bojiště se vrátí a najdou poměry, do nichž se ani vpraviti nedovedou. Měníni toto též jsme jevívali hned po vypuknutí války.

Temnou perspektivu rýsuje Francouz Urbain Gohier, prosulivý pacifista, jenž předpovídá nesohody mezi spojenci po vítězství skončení války, jakož i domácí války rázu sociálního. Uveřejnil o tom delší článek v new-yorských "Times", kde ku konci praví:

"Společné nebezpečí usmíruje protivníky, jako společná nenávisť k Německu usmířila Francouze a Angličany, Angličany a Rusy. Avšak tato usmíření jsou jenom podmíněná. Ona potrvají jenom tak dlouho, pokud potrvá zkouška, jež je rozhodla. Nazítřek míru Anglie ocitne se tvář v tvář Rusku, a socialisté tvář v tvář s konzervativními stranami, protiklerikálové tvář v tvář s katolíky, a politické koterie tvář v tvář s jejich soupeři..."

"Abych shrnul, předvídám dlouhou bitvu mezi germánským blokem a spojenci, následovanou těžkými obtížemi mezi spojenci samotnými, před územním, ekonomickým a dynastiickým znova-uspořádáním Evropy a její držav; pak sociální bouře veliké prudkosti."

Ještě horší věci očekává redaktor časopisu "The Navy", vydaného ve Washington, D. C., jenž praví:

"Bylo by bláhovým očekávati, že přístih padeseť, sto, nebo sto padeseť roků změní podstatně povahu lidského plemene. Ba jest mnohem pravděpodobnějším předpokládati, že až vědecká znalost, jež byla objevena bílou rassou bude asimilována lidmi Asie a Afriky, kteří neměli výhod kultury provázející onen vědecký vývoj, ale kteří budou moci používat pro své vlastní účely vysoké vyvinuté moderní útočné zbraně, pak bude útok učiněn těmito rassami na bělošskou civilizaci, a sdali bílé plemě do té doby nepoklesne tolik, aby vůbec nemohlo se postaviti na vydatný odpor proti těmto útokům, bude řada válek takového ohromného rozsahu, jež byly bojovány před tím, budou se sdáti bevyznamnými."

Nedávno napsali jsme, že přítomnou válku pokládáme za ve-

liké poblouznění, neboť znamená oslabení celého bílého plemene a že mohou přijíti barbaři z Afriky neb z Asie a zničiti a zahubití celou západní civilizaci a tato temná perspektiva, vzhledem k událostem v Evropě, stává se stále temnější.

NÁRODNÍ ORGANISACE.

Konference, jež byla konána v New Yorku počátkem tohoto měsíce, položila základ pro národní organizaci Čechů amerických. — Jedním z usnesení, zdánlivě podřízených, ale ve zdejších poměrech nanejvýše důležitých bylo, aby všechny výbory a tělesa, jež si obraly za úkol pomáhati tím neb oním způsobem národu našemu a lidu ve vlasti, přijaly jméno České Národní Sdružení. Shakespear se napsal "co záleží na jménu," ale mezi Čechy americkými na jméno záleží hodně, jak jsme se mohli dostatečně přesvědčiti z nezdářených pokusů o spojení Sokolstva, a proto new-yorská konference jednala rozdílně a moudře, že odporučila jméno, jež původně Chicago navrhlo.

Malicherné spory mezi Chicago a New Yorkem o primát a o to, kdo nejvíce vykonal z toho skoro nic, co až dosud vykonáno bylo, musely roztrpčiti každého, jenž chápal důležitost přítomné doby, a redaktor Pokroku před dvěma měsíci vybil new-yorské, aby svolali konferenci osob a těles zajímavějších se o hnutí ve prospěch národa našeho. Navrhovali jsme však za místo konference Chicago nebo "neutrální půdu" v Clevelandu, vzhledem k příznivějšímu zeměpisnému položení těchto měst. Zajeti na příklad z Omahy do New Yorku, znamenalo by velkou ztrátu času a nějakých \$100 neb více výloh, což redaktor P. Z. nemohl si zrovna dovoliti, hlavně z té příčiny, že v polovině prosince byl nucen udělati si "výlet" do Chicago, a tudíž nesčastlivě jsme se konference, o její svolání jsme se zajímali a je navrhovali.

Konference však, i když svolána byla do New Yorku, do místa pro velkou většinu amerických Čechů nejvzdálenějšího, měla svůj význam a to velký význam. Než práce teprve nyní nastává a začíná, a nežli mine jaro, nemělo by býti místa, v němž žije několik set nebo jenom několik tisíc českých rodin, bez odvětví Českého Národního Sdružení. — A až tato drobná organizace bude provedena, pak nastane čas k svolání národního sjezdu čili konference a pak budeme míti národní organizaci, kterou jsme již měli míti dávno. Dokazovati důležitost a žádoucnost takového tělesa jistě netreba, zrovna jako není třeba dokazovati důležitost vzduchu pro živočišný i rostlinný život. Není jí třeba jenom pro organizaci sbírek a později k jich nejlepšímu a nejužitečnějšímu vynaložení, tak aby největší prospěch hmotný i mravní národu našemu přinesly, ale jest jí třeba i pro naše zdejší účely a potřeby. Na jiném místě uveřejňujeme poznámku z Pokroku Západu učiněnou před třiceti léty ku zprávě o založení Amerického irského parlamentního klubu, jehož členové, v počtu 20,000 uvolili se přispívati \$5 ročně k podpoře irských poslanců do parlamentu, "tak dlouho, dokud ústavní metody p. Farnellem vedené budou udržovány." K tomu podotýká P. Z.: "Což kdyby podobná jednota s účelem třeba školským nebo politickým zřídila se mezi Čecho-Amerikány? Jistě by se našlo zde 5,000 národovců, kterým by roční příspěvek \$5 na šlechtnou práci neublížil."

Národního Sdružení v jednotlivých místech, ale k činnosti měli by býti pozváni všichni jednotlivci dobré vůle, ochotní pracovati a pomáhati. Celý náš život v Americe získal by takovou organizaci, a nepřímo aspoň vykonali bychom tolik pro sebe jako pro náš kmen ve vlasti. Byly by to neplodné a jalové debaty, jak poměry se utváří po válce, a kde a kdy bude třeba nejvíce pomáhati, ale vážná, opravdová práce, pro niž byly by získány široké vrstvy našeho česko-amerického lidu, přinesla by jistě zdárné výsledky.

Snad v každé osadě jest někdo, jenž mohl by dáti podnět k založení Českého Národního Sdružení a naše větší česká střediska měla a mohla by dáti podnět tam, kde by se liknavost jevila — New York a Baltimore na východě, Cleveland a Detroit v oblasti velkých jezer, Chicago, Racine, Milwaukee a Cedar Rapids na středním západě, Omaha na západě, St. Louis v Missouri a jižním Illinoisu, St. Paul na severozápadě a San Francisco a Los Angeles na pacifickém pobřeží. A jest dosti osad v Kansasu, v Dakotách, v Texasu a konečně i v jiných státech, v nichž žijí uvědomělí nášinci, kteří práce této měli by se podjati. V Nebraska na příklad jest celá řada osad říčních silných, kde půda jest již připravena pro organizaci, jakou slibuje býti České Národní Sdružení v Americe. Při takové organizaci odpadly by výtky, jež učiněny byly někdejšímu Národnímu Výboru o "samozvaném" videovství a pod.

Na new-yorské konferenci učiněno bylo usnesení, vlastně spíše vyzvání, aby na 6. července všeseka místní tělesa, jež si obraly za úkol pomáhati národu našemu, přijala jméno České Národního Sdružení. Hledíme at do té doby v každé české osadě v Americe jest odvětví této organizace.

Za příklad úsilovné, zdárné práce národní, může sloužiti New York, kde sešlo se již na příspěvcích přes \$12,000 a kde bazar nedávno pořádaný vynesl \$3,768. A přý tom musíme míti na paměti, že naši krajané v New Yorku jsou ponejvíce dělníci, že ve mnohých případech muž i žena musí do práce, aby živobytí uhájili a že v přítomné době jest nezaměstnanost v New Yorku větší, nežli v kterémkoli městě v Americe.

ČESKÁ AMERIKA PŘED TŘÍLETÍ.

Pokrok Západu přinesl zprávu o založení "American Irish Parliamentary Club", jehož členové, v počtu 20,000 uvolili se přispívati \$5 ročně k podpoře irských poslanců do parlamentu, "tak dlouho, dokud ústavní metody p. Farnellem vedené budou udržovány." K tomu podotýká P. Z.: "Což kdyby podobná jednota s účelem třeba školským nebo politickým zřídila se mezi Čecho-Amerikány? Jistě by se našlo zde 5,000 národovců, kterým by roční příspěvek \$5 na šlechtnou práci neublížil."

Čtyři léta.

Právě nám dopsal pan M. Bilto z Forest City, Ill., a jest nám potěšením obsah jeho listu sdělit se čtenáři. Zní takto: "Byl jsem nemocen čtyři léta a chodil jsem stále po doktorech, ale žádný mně nepomohl. Škalo mne to hodně peněz. Zanechal jsem tedy všech lékařů a obrátil jsem se na Trinerovo Léčivé Hořké Víno. Tož mne, že mohu Vám oznámiti, že mohu dnes dělati nejtěžší práci bez obtíží a že se cítím zdravým a silným. Myslím, že jest to nejlepší lék a odporučuji jej každému, kdo trpí se žaludkem. Mike Bilto, R. F. D. 1, Box 50, Forest City, Ill." Lidé stížení nějakou nepravděpodobností žaludku nebo bolesti v žaludku a v útrobech někdy nechybí, začnou-li hned při počátku nevolnosti bráti Trinerovo Léčivé Hořké Víno. Cena \$1.00. V lékárnách. Jos. Triner, velko-výrobce, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Strášená záda napravíte nejlépe a nejdříve Trinerovým Línimantem, jakož i přemožená svaly. Cena 25 nebo 50c, poštou 35 nebo 60c. — Advertisement

Pani J. A. Neulová a Píse Píse in-
du v každém čísle Věstníku. Bez
úloh v. ani váš osobně rozhodne
být nemocou — a nebudou, když
jen C. Am. Věstník jim přičítá dáti.